

Systrar

Hon vaknar med ett ryck och känslan av sorg i bröstet. Tårarna har torkat på hennes flickiga unga kinder. Hennes trötta ögon visar en mognad och ålder tillhörande en minst tio år äldre kvinna.

Igen, igen spökade dom i hennes drömmar. Minnena om en tid som aldrig någonsin kommer att återvända. En tid hon hatar och vill riva ut ur hjärnans minne. En tid hon saknar och älskar och tänker på varje dag.

"Gör så att det försvinner", tänker hon. Men hon kan se henne framför sig. Hennes mörka ögon och stora leende. Regnets droppar som rinner ner för hennes runda mörka och mjuka kinder. Hon luktar lika gott som hon minns det.

Tänk att en lukt etsar sig fast i hjärnan och tio år senare kan man känna lukten bara genom att sluta ögonen och dra sig till minnes. Precis som hennes ansikte.

Hon lämnar sängen och går ut i vardagsrummet. Hon är ensam. Vilket är bra. Hon måste vara ensam när hon gör detta. Det är för smärftullt om någon annan är i närheten, även om det är han som räddat henne ur allt.

I vardagsrummet går hon fram till hyllan. Hon drar fingrarna över albumets rygg innan hennes hand sluter den. Hennes arm trycks mot golvet av albumets tyngd. Hon sätter sig mitt på vardagsrumsgolvet. Kylan från plastmattan mot hennes nakna ben får henne att rysa till. Hon lägger det stora albumet framför sig. Sakta tittar hon igenom sida efter sida med leende människor. Ansikten hon känner igen, som hon har sett så många gånger. Sen mitt på en av sidorna saknas en bild. Där har funnits en bild, man kan se att den rivits ut och resterna av den finns kvar. Hon kan inte se vad det var för bild. På nästa sida finns två likadana tomma platser.

Hon var så arg då, så ledsen, sviken, upprörd, så jävla förbannad. Så hon rev ut bild efter bild ur albumet hon så noga och kärleksfullt skapat. Fotografier hon klistrat fast på väl valda platser i albumet. Hon hade skrivit kommentarer till bilderna med guldpenna. Resterna av fotografierna la hon i en plastpåse som hon knöt ihop. Hon gick raka vägen ut till soprummet och kastade påsen.

Hon stänger albumet med en smäll och ställer tillbaka det i hyllan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Alexa med Poeter.se id #15643 innehar upphovsrätten